

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1161/2015
19.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Г.С., због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. В.Р., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 285/15 од 08.06.2015. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 153/15 од 29.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.С., па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Зрењанину К 285/15 од 08.06.2015. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 153/15 од 29.10.2015. године и, на основу члана 423. тачка 1. КЗП, окривљени Г.С.,

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

- да је дана 12.08.2014. године у Зрењанину, способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, неовлашћено код себе, у мањој количини, за сопствену употребу држао опојну дрогу марихуану у количини 0,12 гр., упаковану у провидну најлонску кесицу, која је од њега одузета од стране полицијских службеника МУП-а РС ПУ Зрењанин, након што му је испала у башти угоститељског објекта „Н“, у улици ..., а за коју је вештачењем утврђено да представља делове биљке конопља и да садржи психоактивну супстанцу ТХЦ која се налази на списку психоактивних контролисаних супстанци („Службени гласник РС“ број 126/14), при чему је био свестан свог дела, његове забрањености и хтео његово извршење,

- чиме би извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 1. КЗ.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К 285/15 од 08.06.2015. године, окр. Г.С. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да на име судског паушала плати износ од 2.000,00 динара, у року од 30 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Виши суд у Зрењанину је пресудом Кж1 153/15 од 29.10.2015. године, усвојио жалбу браниоца окривљеног, преиначио првостепену пресуду и окривљеном за кривично дело за које је првостепеном пресудом оглашен кривим изрекао условну осуду којом му је утврдио казну затвора у трајању од 30 дана и истовремено одредио да се казна неће извршити ако окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а у преосталом делу првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Г.С., адв. В.Р., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, наведене пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или да се другостепена пресуда укине и предмет врати на поновну одлуку.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Г.С., адв. В.Р. је основан.

Основано бранилац у захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 1. ЗКП када је окр. Г.С. оглашен кривим за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 1. КЗ и изречена му условна осуда – казна затвора у трајању од тридесет дана са роком проверавања од једне године.

С тим у вези, бранилац у захтеву указује да се у конкретном случају ради о делу малог значаја, у смислу члана 18. КЗ, с обзиром на малу количину опојне дроге марихуана коју је окривљени неовлашћено држао односно 0,12 грама, а томе у прилог, указује и на став судске праксе изражен у решењу Врховног суда Србије Кж II 1722/04 од 27.01.2005. године да „количина од 0,98 грама опојне

дрогe марихуане коју је кривљени неовлашћено држао представља незнатну друштвену опасност“.

Одредбом члана 18. КЗ прописано је у ставу 1. да није кривично дело оно које, иако садржи обележја кривичног дела, представља дело малог значаја, а ставом 2. истог члана да је дело малог значаја ако је степен кривице низак, ако су штетне последице одсутне или незнатне и ако општа сврха кривичних санкција не захтева изрицање кривичне санкције.

Дело малог значаја је један од основа искључења постојања дела чија је примена факултативна и суд у сваком конкретном случају оцењује испуњеност наведених, кумулативно постављених услова за примену овог института.

По налажењу Врховног касационог суда, кривично дело за које је окр. Г.С. оглашен кривим, иако садржи обележја кривичног дела, представља дело малог значаја.

Наиме, у овом случају, због конкретних карактеристика окривљеног и околности самог догађаја, степен кривице окривљеног је низак, штетне последице су одсутне, односно незнатне, а општа сврха кривичних санкција не захтева изрицање кривичне санкције. Ово посебно када се има у виду да се ради о неосуђиваном лицу (иако нижестепени судови погрешно узимају да је осуђиван) са дијагностикованим карциномом, да количина од 0,12 грама опојне дроге марихуана представља незнатну количину опојне дроге, далеко испод уобичајене количине за једнократну употребу, која не угрожава заштитни објекат предметног кривичног дела (здравље људи) у мери која оправдава изрицање кривичне санкције, тим пре што и Кривични законик у члану 246а. став 2. прописује могућност ослобођења од казне. Све то у конкретном случају указује на постојање и субјективних и објективних околности које ово дело чине делом малог значаја.

По налажењу Врховног касационог суда не може се прихватити став другостепеног суда да у овом случају не може да се ради о делу малог значаја, јер је тим делом, осим значаја посебног заштитног добра, а то је здравље људи, повређен и општи заштитни објекат, а то су друштвени односи и друштвене вредности, тим пре што је уочен пораст употребе опојних супстанци, а што указује на тежину овог кривичног дела, као и да је и интенција законодавства била да се и само држање опојне дроге инкриминише наведеном законском одредбом.

Такав закључак би, по оцени овог суда, у потпуности искључио примену института дело малог значаја за кривично дело из члана 246а став 1. КЗ, за које је запређена новчана казна или казна затвора до три године, што је далеко испод објективног услова за примену члана 18. КЗ – да се може применити за кривична дела за која је прописана казна затвора до пет година. Дакле, значај заштитног објекта не може сам по себи искључити примену овог института, па су нижестепени судови били дужни да у конкретном случају оцене испуњеност свих наведених услова.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је нашао да радња за коју је окривљени Г.С. оглашен кривим, иако садржи обележја кривичног дела,

представља дело малог значаја, у смислу члана 18. КЗ, те тиме и основ за искључење постојања кривичног дела.

Стога је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости као основан у погледу навода о учињеној повреди закона из члана 439. тачка 1. ЗКП и предлога за доношење ослобађајуће пресуде применом члана 423. тачка 1. ЗКП у вези члана 18. КЗ и, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП као и члана 265. став 1. ЗКП, у погледу трошкова кривичног поступка, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.